

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/26/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117212622
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5117212622.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Evy Malíkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: H. X., nar. XX.X.XXXX, B. X., nar. XX.X.XXXX, obidve bytom u matky, obidve zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Žiline, pracovisko Kysucké Nové Mesto, deti rodičov: matky H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX I. č. XXX, zastúpenej JUDr. Monikou Ludíkovou, advokátkou, so sídlom J. W. č. XX, XXX XX Z., a otca H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. č. XXXX/XX, XXX XX W. B. T., zastúpeného JUDr. Máriou Mihálikovou, advokátkou, so sídlom V. P. č. X/XX, XXX XX Z., o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci starostlivosti o maloleté deti a určenie výživného, v konaní o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 30P/75/2017-147 zo dňa 04. mája 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 30P/75/2017-147 zo dňa 04. mája 2017 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 324 a nasl. CSP s použitím § 2 ods. 1 CMP vydal neodkladné opatrenie, ktorým zveril maloletého H. a maloletú B. do osobnej starostlivosti matky. Otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého H. vo výške 60,00 Eur mesačne a na maloletú B. vo výške 50,00 Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletých detí počnúc dňom nariadenia tohto rozhodnutia. Zároveň rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým H. každý páry týždeň od piatku od 16.00 hod. do nedele do 13.00 hod. a s maloletou B. každý páry týždeň v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. Otec maloleté deti prevezme od matky v mieste bydliska maloletých detí a po skončení stretnutia odovzdá matke v mieste bydliska maloletých detí. Matka je povinná maloleté deti na stretnutie s otcom pripraviť a v určenom čase mu ich v mieste bydliska maloletých detí odovzdať. Vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietol. Napokon konštatoval, že neodkladné opatrenie platí na čas do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že po preskúmaní návrhu matky, vyjadrenia otca a s prihliadnutím na správu kolízneho opatrovníka o prešetrení pomerov v rodine dospel k záveru, že je potrebné bezodkladne upraviť práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom z toho dôvodu, že rodičia spolu nežijú, otec maloletých detí po nezhodách s ich matkou musel odísť zo spoločnej domácnosti a tvrdenia rodičov ohľadne plnenia vyživovacej povinnosti a stretávania otca s maloletými deťmi sú rozporné. Aktuálne starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje matka. Kolízny opatrovník nezistil nedostatky v starostlivosti o maloleté deti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia na zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti vyhovel.

3. Pri určení nevyhnutného výživného otcovi na maloleté deti, súd vychádzal zo zistenia, že matka je na rodičovskej dovolenke a otec je samostatne zárobkovo činná osoba - spoločník a konateľ obchodnej spoločnosti. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné vo vyššej miere ako je minimálne výživné, avšak v nižšej miere ako žiadala matka vo svojom návrhu, a preto zároveň návrh matky vo zvyšnej časti zamietol. Pri rozhodovaní o výške výživného mal súd na zreteli záujem maloletých detí a uspokojovanie

ich základných životných potrieb zo strany obidvoch rodičov s poukazom na zákonné ustanovenie § 62 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Vo veci samej bude súd podrobne skúmať možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, z ktorých bude vychádzať pri určení výživného rodičovi, ktorému nebudú deti zverené do starostlivosti.

4. Na základe vyjadrenia otca dospel súd k záveru, že je potrebné dočasne upraviť styk otca s maloletými deťmi z toho dôvodu, že ako ich rodič sa chce s dcérou a synom stretávať a matka mu bráni v stretávaní s nimi. Vychádzajúc z ust. § 28 ods. 2 Zákona o rodine a popísanej situácie súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci je potrebné dočasne upraviť styk otca s maloletými deťmi. Súd mal tiež za to, že úprava styku otca s maloletými deťmi v uvedenom rozsahu je aj v záujme maloletých detí. Je veľmi dôležité pre deti, aby vnímali vo svojom živote prítomnosť obidvoch rodičov, aj keď títo nežijú v spoločnej domácnosti. Pri rozhodovaní súd zobral do úvahy skutočnosť, že otec pracuje ako vodič nákladného auta, veľa cestuje, doma býva počas víkendov, a preto upravil styk otca s maloletými počas víkendov, tak ako to žiadal otec vo svojom návrhu vo veci samej.

5. Pri rozhodovaní vo veci samej bude súd prioritne prihliadať na záujem maloletých detí, najmä na ich citové väzby a prostredie, v ktorom sú predpoklady pre ich lepší zdravý fyzický a duševný vývoj. Nerozhodujú pritom iba okolnosti zabezpečujúce lepšie hmotné zaopatrenie maloletých detí, ale predovšetkým to, ktorý z rodičov má pre celkový ďalší pozitívny vývoj maloletých detí lepšie podmienky. Dôkladné posúdenie všetkých okolností spočíva hlavne v šetrení pomerov na strane otca aj matky, vzájomný vzťah rodičov a maloletých detí, ako aj podrobné skúmanie všetkých tvrdení účastníkov. Takéto dokazovanie svojím rozsahom presahuje rámec osvedčovania skutočností potrebných pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení. V tomto prípade by dokazovanie v potrebnom rozsahu bolo v rozpore s účelom neodkladného opatrenia.

6. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka, ktorá sa domáhala zmeny napadnutého rozhodnutia vo výroku o výživnom a vo výroku o úprave styku.

7. Podľa jej názoru okresný súd nevyhodnotil rozporné vyjadrenia otca učené pred kolíznym opatrovníkom a tiež v jeho v písomnom vyjadrení, že má zabezpečené dočasné bývanie u brata svojej matky v L., resp. že býva dočasne u svojho brata v L.. Za daných okolností je zrejmé, že doposiaľ nebolo súdom ani kolíznym opatrovníkom náležite objasnené, kde má otec zabezpečené bývanie. Navyše zdôraznila, že otec sa nikdy o deti nestaral po tak dlhý čas, v akom má na základe napadnutého rozhodnutia upravené stretávanie. Vyjadrila presvedčenie, že bytové podmienky na strane otca z hľadiska ich vhodnosti nie sú pre maloleté deti prijateľné. Okresný súd opomenul vyhodnotiť nízky vek dcéry, ktorá má tráviť s otcom 8 hodín po uplynutí dvoch týždňov. Pokiaľ ide o syna, odvolateľka spochybnila prípustnosť trávenia dvoch nocí u otca, keď ani nie je jasné, kde je bydlisko otca, ktorý navyše obľubuje pornografiu. O konfliktnej povahe otca svedčí aj podané trestné oznámenie, na podklade ktorého bola vec odovzdaná na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Otec ju obťažuje neustálymi telefonátmi a vyhrážkami, k čomu však matka nedisponuje dôkazmi. Postup polície bude však predmetom prešetrovania inšpekciou Ministerstva vnútra z podnetu matky. Matka sa bojí o deti, bojí sa ich dať otcovi, ktorý v mnohých momentoch reaguje až psychopaticky. Deti cítia tento postoj otca, sú plačlivé, zvlášť dcéra nechce k nemu ísť. Odvolateľka preto navrhla, aby bol styk otca s deťmi upravený tak, že otcovi bude umožnené stykať sa s maloletými každý páry týždeň v sobotu a v nedeľu v čase od 15:00 do 17:00 hod. Pokiaľ ide o výrok o výživnom, matka považovala určené sumy za nepostačujúce, a to najmä preto, že aktuálne je na rodičovskej dovolenke. Je pravdou, že vlastní motorové vozidlo, avšak toto si kúpila z dôvodu nevyhnutnosti vozenia syna do školy a peniaze naň si požičala od brata. Navrhla, aby výška výživného na maloletého syna bola stanovená na sumu 300,00 Eur mesačne a na maloletú dcéru na sumu 250,00 Eur mesačne, keďže sumy stanovené v napadnutom uznesení nepostačujú na uspokojenie potrieb detí. Tie majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojho otca, ktorý je konateľom a jediným spoločníkom v spoločnosti BENADO, s.r.o. Aj keď je pravdou, že otec matke uhradil niektoré náklady na výživné maloletých, ale nebolo to postačujúce.

8. Otec vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

9. Uviedol, že v štádiu rozhodovania o neodkladnom opatrení nie je možné vykonávať rozsiahle dokazovanie ohľadom pomerov účastníkov, a preto pri rešpektovaní princípu nevyhnutnosti bola výška výživného na maloleté deti určené v zákonnej sume. Nevidel dôvod na kúpu motorového vozidla matkou, pretože syn mohol navštevovať základnú školu v mieste bydliska, resp. využívať verejnú dopravu. Pred vydaním neodkladného opatrenia matka vôbec neumožňovala otcovi stretávať sa s deťmi, problematické to je aj po rozhodnutí súdu prvej inštancie. Medzi rodičmi detí existuje konflikt ohľadom

investícií otca do rodinného domu matky, čo sa následne premieta do riešenia vzťahu s deťmi. Deti majú právo stretávať sa s obidvoma rodičmi a majú právo na starostlivosť zo strany otca aj matky a pre ich zdravý vývoj je nevyhnutné zachovať ich vzťah k otcovi. Otec sa vie o deti postarať, keďže býval s nimi v jednej domácnosti od narodenia. Nízky vek dcéry zohľadnil tým, že nežiadal styk s ňou aj s prenocovaním

10. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k podanému odvolaniu vyslovil súhlas s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

11. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 CMP a toto rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

12. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Treba zdôrazniť, že dokazovanie v konaní o vydanie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš pravdepodobné. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného neodkladného opatrenia.

14. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

15. V zmysle ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona.

16. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma 91,06 Eura mesačne, ak ide 1. o zaopatrované nepľnoleté dieťa, 2. o nezaopatrované dieťa. (Do 30.06.2017 bola jeho výška 90,42 Eura - poznámka odvolacieho súdu).

17. Treba zdôrazniť, že rozsah výživného v neodkladnom opatrení sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, okrem prípadu, ak nevyhnutná miera je súčasne limitom schopností a možností povinného. Výrok neodkladného opatrenia nepredurčuje obsah meritórneho rozhodnutia, výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného a nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť aj vyššie dávky výživného.

18. V štádiu konania o nariadení neodkladného opatrenia zisťuje súd len elementárne skutočnosti, ktoré majú byť základom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Samotný zákon obmedzuje rozsah určeného výživného len na nevyhnutnú mieru, ktorá vo vzťahu k rodičovi dieťaťa znamená jeho zaviazanie len na úhradu základných potrieb oprávnenej osoby - maloletého H. a maloletej B.. V konaní neboli zistené žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na určenie výšky vyživovacej povinnosti v takom rozsahu, ako to požadovala matka v návrhu i vo svojom odvolaní. Pre zabezpečenie základnej výživy maloletých postačuje uloženie povinnosti otcovi platiť výživné v nevyhnutnej sume, vo výške určenej rozhodnutím okresného súdu - 60,00 Eur mesačne na maloletého H. a 50,00 Eur mesačne

na maloletú B., ktoré sumy zjavne prevyšujú rozsah zákonom regulovaného minimálneho výživného, z ktorého vychádzal okresný súd pri výklade pojmu „nevyhnutná miera“.

19. Pokiaľ ide o tú časť odvolania, v ktorej matka žiadala zredukovať rozsah styku maloletých s otcom, považoval krajský súd za potrebné uviesť, že právo podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa patrí obidvom rodičom (§ 28 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 Zákona o rodine). Toto právo sa v prípade rodičov nežijúcich spolu realizuje prostredníctvom inštitútu úpravy styku v zmysle § 36 ods. 1 Zákona o rodine a za situácie potreby neodkladnej úpravy podľa § 324 a nasl. CSP.

20. Právo styku rodiča s dieťaťom je úplne novým právom, ktoré vznikne tomu rodičovi, ktorému nie je dieťa rozhodnutím súdu zverené do jeho osobnej starostlivosti. Právo styku vychádza z Ústavy Slovenskej republiky, keď v zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy SR „starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona“. Právo styku vyplýva tiež z viacerých ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa, kde je upravené v článku 7 ako právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, v článku 8, ktorý zakotvuje právo dieťaťa na zachovanie jeho rodinných zväzkov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov, v článku 29 bod 1, v zmysle ktorého má výchova dieťaťa viesť k posilňovaniu úcty k rodičom dieťaťa, tiež v článku 9 bod 3, podľa ktorého štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa, a v súvisiacom článku 18 bode 1, ktorý priznáva obom rodičom spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

21. V prípade, ak dôjde k rozpadu rodiny a je nevyhnutné rozhodnúť, s ktorým z rodičov bude dieťa naďalej bývať, nezasahuje sa týmto rozhodnutím do výkonu rodičovských práv a povinností druhého rodiča. Tieto zostávajú v nezmenenom rozsahu zachované. Priestor na realizáciu týchto rodičovských práv a povinností a na výchovné pôsobenie na dieťa má rodič práve v čase styku s dieťaťom. Vzájomná radosť rodiča a dieťaťa z blízkosti toho druhého je základným prvkom rodinného života. Je chránená článkom 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z tohto článku vyplýva tiež pozitívny záväzok štátu chrániť záujmy rodiny a prispievať aktívne k udržiavaniu a obnovovaniu rodinnoprávnych väzieb. Vyhliadky na vytvorenie takýchto väzieb sa postupne znižia a napokon zaniknú, ak biologickému rodičovi a dieťaťu nikdy nie je dovolené stykať sa, alebo len tak zriedka, že žiadne prirodzené puto nemá nádej medzi nimi vzniknúť.

22. V štádiu konania o neodkladnom opatrení mohol súd hodnotiť otázku styku otca s maloletými deťmi len na základe osvedčených skutočností, ktoré sa javili ako pravdepodobné. Nebol tu priestor na vykonávanie rozsiahleho dokazovania, keďže by to poprelo podstatu a logiku neodkladného opatrenia ako rýchleho nástroja na úpravu právnych pomerov účastníkov konania. Predbežná ingerencia súdu do právnych vzťahov účastníkov bola prípustná v záujme zachovania rodinných väzieb otca a maloletých detí. Z doposiaľ zisteného skutkového stavu nebolo presvedčivo osvedčené, že by na strane otca existovali tak závažné okolnosti, ktoré by ho mali diskvalifikovať z oprávnenia stretávať sa s deťmi v určenom rozsahu, resp. by odôvodňovali matkou navrhovanú reštriktívnu úpravu styku s maloletými. Otec deklaroval vôľu a snahu postarať sa o deti, sám zohľadnil nízky vek dcéry a zabezpečil priestor na stretávanie sa s maloletými u svojich rodičov. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 29.06.2017 je zrejmé, že otec býva u rodičov a tam aj mieni realizovať stretnutia so synom a dcérou. Dokonca aj starí rodičia (rodičia otca) prezentovali vôľu byť nápomocní pri starostlivosti o svojich vnukov. Pokiaľ aktuálne prebieha priestupkové konanie vo veci tvrdeného spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu otcom, táto okolnosť nebola relevantným dôvodom pre obmedzenie otca v stretávaní s otcom. Voči otcovi totiž nebolo právoplatne konštatované spáchanie žiadneho závažného skutku, z ktorého by vyplývali pochybnosti o tom, že je spôsobilý riadne plniť svoje rodičovské povinnosti v určených časoch styku. Na tomto mieste zároveň krajský súd pripomína, že je nevyhnutné, aby rodičia hľadali aj po zániku ich partnerského zväzku spôsoby komunikácie slúžiace predovšetkým na prospech ich detí a nesledovali len svoje osobné záujmy.

23. Záverom odvolací súd dodáva, že konštatované závery neprejudikujú rozhodnutie vo veci samej, v ktorom môžu byť vykonané dôkazy v širšom rozsahu na preukázanie tvrdených skutočností.

24. O trovách odvolacieho konania krajský súd nerozhodoval, pretože v zmysle návrhu otca zo dňa 26.04.2017 (č. I. 46) prebieha aktuálne aj konanie o veci samej, ktoré doposiaľ nie je skončené (§ 262 ods. 1 CSP).

25. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.